

ବୈଦ୍ୟ ମଙ୍ଗଳା

ଓଷାକଥା

(ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ, ୧୯୯୮-ମସିହା)

ପ୍ରକାଶକ—ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ପାତ୍ରି ସ୍ଥାନ—ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ପରିଚ୍ଛଳକ—ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ

ଅଲିଶା କଜାର, କଟକ—୨

ପୋଲ୍ ନମ୍ବର—୭୦ ୩୨ ୯୭

ମୂଲ୍ୟ—ତ୍ରିନିଃଶଙ୍କା ମାତ୍ର

ବୈଦ୍ୟ ମଙ୍ଗଳା

ଓଷାକଥା

(ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ, ୧୯୯୮-ମସିହା)

ପ୍ରକାଶକ—ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥାନ—ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ପରିଚାଳକ—ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ

ଅଲଗା ବଜାର, କଟକ—୨

ପୋର୍ଟ ନମ୍ବର—୭୦ ୩୨ ୯୭

ମୂଲ୍ୟ—ତିନିଟଙ୍କା ମାତ୍ର

ବିଜ୍ଞାପନ

ବୃହତ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ପାରାଶରହୋରା—ଟ ୧୫୦.୦୦

ଜ୍ୟୋତିଷାତ୍ମକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସେତ୍—ଟ ୧୫୦.୦୦

ଗ୍ରହଶାନ୍ତି ବିଧାନ ରହସ୍ୟ ଧାରଣ ଟ ୨୫-୦୦

ନବଗ୍ରହ ଦଶାଫଳ ସେତ୍—ଟ ୫୦-୦୦

ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି :

ସଂସ୍କୃତ ଓ ସରଳାର୍ଥ ସହ ଗଣ ସଂହିତା

ସଂସ୍କୃତ ଓ ସରଳାର୍ଥ ସହ ଚରକା ସଂହିତା

ପ୍ରକାଶକ :

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ଅଲିଶା ବଜାର, କଟକ-୨

ଫୋନ୍ ନମ୍ବର-୭୦୩୨୯୭—୭୦୩୭୧୨

ଚୈତ୍ର ମଙ୍ଗଳା ଓଷା କଥା

ବନ୍ଦଇ ଶାରଳା ମାଗୋ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣ । ଲେଖୁଅଛୁ ପଦ-
ମାନ କହିଦେବ ପୁଣି ॥ ନମଇଁ ଶାରଳା ମାଗୋ ଶିବର ଦରଶୀ ।
ଝଙ୍କଡ଼ପୁର ବାସିନୀ ମହିଷ ମର୍ଦ୍ଦିନୀ ॥ ଅମ୍ଭ କାକାଳିକା ବେତ ଲିକା
ତୋର ନାମ । ଦୁର୍ଗା ମହାମାୟୀ ଗୋ ମଙ୍ଗଳା ତୋର ନାମ ।
ଜୟ ଶ୍ରୀମଙ୍ଗଳା ମାଗୋ ମାତ୍ର କାନ୍ଦ୍ୟାୟିନୀ । ସଙ୍ଗତରେ ରଖିଅଛୁ
ଚଉଷଠି ଯୋଗୀ ॥ ମୁହିଁ ମୁଖ ଅପାଣ୍ଡୁକ ନ ଜାଣଇ କିଛି ।
କଣ୍ଠରେ ବସିଣ ପଦ କହିଦେବ ବାଛି ॥

ଅର୍ଜୁନ ଭବାତ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଦାସରଥ । ବୁଝାଇଣ କହ
ମୋତେ ମଙ୍ଗଳାର ସ୍ଥିତି ॥ ଶ୍ରୀହରି ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଓଷ
ଅର୍ଜୁନ । ଆଶୁକୁଡ଼ା ରଜାକୁ ଯେ ଦେଲେ ପୁଣି ଦାନ ॥ ମୋହର
ଚରଣେ ତାଙ୍କ ନବଲଇ ମନ । ତେଣୁକରି ଆଶୁକୁଡ଼ା ଝାଲେ
ସବଜନ ॥ ଏକମନ ହୋଇ ଯେଣୁ ନ ଭଜିଲେ ମୋତେ । ତେଣୁ
କରି ମଙ୍ଗଳା ଯେ ଗଲେକ ତୁରିତେ ॥ ଦବ୍ୟରୂପ ତେଜ ମାୟେ
ବୃଦ୍ଧା ରୂପ ହୋଇ । ଖୟୁ ମେଞ୍ଚା ମେଞ୍ଚା ଆଖି ପିଛଡ଼ା ବହୁଇ ॥
କନାୟେ କଇଁସ ମାୟେ ପରିଧାନ କଲେ । କେନ୍ଦୁ ଯେ କଇଁସ
ଗୁରୁ ଦେନିଣ ଚଳିଲେ ॥ ସେଦିନ ଯେ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜାବଧି ଦନ ॥
ତେଣୁକରି ବିଜୟ କଲେକ ଭବିଷଣ । ନଗ୍ରହାଟବାଟ ବୁଲି ଡାକ
ଯେ ଦିଅନ୍ତି । କେନ୍ଦୁକେନ୍ଦୁ ଗୁରୁ ନିଅ ବୋଲିଣ ବୋଲନ୍ତି ॥ ଭାଦ୍ରା
ଶୁଣି ନଗ୍ରଲେକେ ଆଣ ଗୋ ବୋଲନ୍ତି । ତାଙ୍କରୂପ ଦେଖି ଲୋକ
ଛୁ ଛୁ ଯେ କରନ୍ତି ॥ ଖୟୁ ମେଞ୍ଚା ମେଞ୍ଚା ଆଖି ପିଛଡ଼ା ବହୁଇ ।
ଏହାଠାରୁ କେନ୍ଦୁଗୁରୁ ନ ଦେନବା କିଛି ॥ କେନ୍ଦୁଗୁରୁ ଭାଦ୍ରା-
ଠାରୁ କେନ୍ଦୁ ନ କିଣିଲେ । ଭାଦ୍ରା ଶୁଣି ମଙ୍ଗଳା ଯେ ବିଜେ

କରିଗଲେ ॥ ହାଟ ଦାଣ୍ଡ ନଗ୍ର ଲୋକେ କେନ୍ଦ୍ର ନ କରିଲେ । ଏଣୁ
 କରମହାମାୟା ବରପ ହୋଇଲେ ॥ ମନେ ମନେ ବିଚାର କରନ୍ତି
 ମହାପଣ । ରଜାର ନଗ୍ରକୁ ବୁଲି ଗଲେକ ଉଡ଼ିତ ॥ ରଜାର ନବରେ
 ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେଇଲେ । କେନ୍ଦ୍ରବୃତ୍ତ ନଅ ବୋଲି ବୋଲଣ
 ବୋଇଲେ ॥ ଛୁ ଛୁ ଦୂର କରି ତାଙ୍କୁ ଦଉଡ଼ିଲେ ଯହୁଁ । ରଜାର
 ନବରୁ ବିଜେ କରୁଥିଲେ ଉଡ଼ିତ ॥ ତରତର ହୋଇ ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ
 ଯାଉଥିଲେ । ଆସୁଥିଲେ ମାୟେ ତାଙ୍କୁ ବାଟରେ ଭେଟିଲେ ।
 ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ ବୋଲୁଅଛି କାହୁଁ ଯେ ଅଇଲ । କେବଣ ଦେଶରୁ
 ତୁମ୍ଭେ ଏଥେ ବିଜେ କଲ ॥ ମାୟେ ବୋଲୁଛନ୍ତି ତୁ' ଲେ ଶୁଣ
 ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ । ନଗ୍ର ନରନାଶ ମୋତେ ନ ଚିହ୍ନିଲେ ପୁଣି ॥ ମୁହିଁ
 ସବୁ ମଙ୍ଗଳା ଯେ ଦଉଡ଼ିଲେ ମୋତେ । ତୁ କେବଣ କାରଣେ
 ଯେ ପୁଚ୍ଛ କଲୁ ମୋତେ ॥ ଏହା ଶୁଣି ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ ପାଦରେ
 ପଡ଼ିଲା । ନିପ୍ରରିଳି ନିପ୍ରରିଳି ବୋଲଣ ବୋଇଲା ॥ ମୁହିଁ ତୁମ୍ଭ
 ବଶବର୍ତ୍ତୀ ସେବଇ ଚରଣେ । ତୁମ୍ଭ ସେବା ଆଜି ମୁହିଁ କରିବି
 ଆପଣେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ମଙ୍ଗଳା ଯେ କେନ୍ଦ୍ରବୃତ୍ତ ଦେଲେ ।
 ଅପୁଷ୍ପିକ ପୁଷ୍ପଦାନ ହେଉ ଯେ ବୋଇଲେ ॥ ମୋର ସେବା ସାର
 ତୁ ଖାଇବୁ କେନ୍ଦ୍ରବୃତ୍ତ । ମୋତେ ସୁମରଣା କରି ଖାଇବୁଟି
 ଫଳ ॥ ଏତେ କହି ମଙ୍ଗଳା ଯେ ବିଜେ କରିଗଲେ । ନିଜ
 ଭୁବନରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । କେନ୍ଦ୍ରବୃତ୍ତ ଦେନ ଶ୍ରୀୟା
 ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ ଗଲା । ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥମାନ ବଜାରୁ କରିଲା ॥ ଖଇ
 ମୁଆଁ ନବାତ ଶାକର ଛେଣା ପଣା । ଗୁଡ଼ ଦୁଧ ମିଠାଇ ଯେ
 କରିଲକ କିଣା ॥ ଯହୁରେ ପଦାର୍ଥମାନ ଦରରୁ ଆଣିଲା । ଚନ୍ଦନ
 କର୍ପୁର ଆଣି ଗୁଡ଼ରେ ଛୁଷିଲା ॥ ଅଗଣା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବେଦୀ
 ବନାଇଲା । ଗୋବର ଲିପିଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଝୁଟି ଯେ ଲେଖିଲା । ଜୟଶ୍ରୀ
 ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ଦଟେକ ସ୍ଥାପିଲା । ବଟା ହଳଦୀରେ ଏକ ମୁଠି
 ବନାଇଲା । ଗଙ୍ଗାଜଳ ଛୁଷି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ବସିଲକ ଯାଇ । ସୁରଣକର
 ବସିଲା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାୟ ॥ ଗୁଣ୍ଡାକୃଣୀ ସ୍ଥାନଜାତି ଜାତି ମୋରକେଲା ।

କହିତ ଭବତ ମୋର ଦେନମା ମଙ୍ଗଳା ॥ କେନ୍ଦୁ କେନ୍ଦୁ ଚାରିଦିନ
 ଶ୍ରେଣ ଲଗାଇଲ । ଅମୃତ ପଦାର୍ଥମାନ ସବୁସମର୍ପିଲ ॥ ଚେଳମେଣ୍ଟା
 କୁକୁଡ଼ା ଯେ ବଳୀ ପଜା କଲ । ପୂଜା ପାରି ଚାଣୁକ୍ତୁଣୀ ଆନନ୍ଦ
 ହୋଇଲ ॥ ଫୁଲ ପ୍ରସାଦ ନେଇଣ ଶିରରେ ଦେଇଲ । ମଙ୍ଗଳାସୁମରି
 କେନ୍ଦୁଗୁର ଯେ ଭସିଲ ॥ ପୂଜାର ପଦାର୍ଥମାନ ନେଲକ ତଡ଼କ ।
 ମଙ୍ଗଳାକୁସୁମରି ଭସିଲ ତାରପତ ॥ ସେହିଦିନ ଚାଣୁକ୍ତୁଣୀଗର୍ଭବାଣୀ
 ହେଲ । ଦିନଗଣୁଗଣୁତହିଁ ଦଶମାସହେଲ । ଦଶମାସଦଶଦିନତୋଳକକ
 ପୁଣି । ପେଟବ୍ୟଥାକଲତାରହେଇ କଣିକଣି ॥ କୁଳକୁଳମୋକଆଉ
 ନ ପ'ରଇ ଚାଲି । ମଙ୍ଗଳାକୁସୁମରି ସେ'ବୋଲେ ମରଗଲି ॥ ଏହି
 ପାତ୍ର ବେଳ ତହିଁ ସାତଦିନ ହେଲ । ଫୁଲ ଫଳ ତାହାର ଯେ
 ପୁଷ୍ପି ଜଳିଲ ॥ ପୁଣି ଶଶିରେ ସେହୁ ପାଇଲକ ଜାନ । ଏତେ
 ଦିନେ ମଙ୍ଗଳା ଯେ ଦେଲ ଚଷ୍ଟଦାନ । ନାହୁଡ଼ କାଟିଲ ପୁଷ୍ପ
 ବସାଇଲ କୋଳେ । ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ରଦେଇ ତହିଁ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ॥
 ନଗ୍ର ନର ନାରୀମାନେ ସମସ୍ତ ଶୁଣିଲେ । ଦୁଇକାଳେ ପୁଷ୍ପଦାନ
 ପାଇଲ ବୋଇଲେ ॥ ହେଉ ହେଉ ବୋଲଣ ବୋଲନ୍ତି ସବଜନ
 ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ଶୁଣି ନଗ୍ର ନାରୀମାନ ॥ ଦୁଇବୁଦ୍ଧ ଦିନ ପାନ୍ତେ
 ନାହୁଡ଼ ଶୁଣିଲ । ଦିନଗଣି ଚାଣୁକ୍ତୁଣୀ କାମ ତା ପାରିଲ ॥ ହାଟଦାଣ୍ଡ
 ନପ୍ର ବୁଲିକରୁଆଇ ଡକା । କଥାକା କୁଆକୁଛୁଡ଼ ଅଇଲ ମୁଁ ଏକା ।
 ଏହା ବୋଲି ଚାଣୁକ୍ତୁଣୀ କ୍ଷଣେ ନରହଇ । ପୁଷ୍ପ ମୁଖରେ ଆସି
 ଚନ୍ଦ୍ରନ ଦିଅଇ ॥ ଏହି ମତେ ଛ'ମାସ ବରଷେ ଗଲ ପୁଣି । ପୁଣି
 ଗର୍ଭବାସ ଯେ ହୋଇଲ ସେ ତରୁଣୀ ॥ ବନ୍ଧମାସଦଶଦିନ ଗର୍ଭତହିଁ
 ହେଲ । ପେଟ ବଥାଇପୁଣି ପୁଷ୍ପଜତ କଲ ॥ ଏହିରୂପେ ସାତପୁଷ୍ପ
 ହୋଇଲେ ଜନମ । ଅର୍ଜୁନନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହନ୍ତି ଭଗବାନ ॥ ପୁଣି
 ଗର୍ଭବାସ ଯେ ହୋଇଲ ଚାଣୁକ୍ତୁଣୀ । ଦୁଇତା ଗୋଟିଏ କାତ
 ହୋଇଲକ ପୁଣି ॥ ସାତପୁଷ୍ପ ଏକ ହିଅ ହୋଇଲକ ଜାତ । ମନେ

ମନେ ଚାହୁଁଲୁଣୀ ହୋଇଲୁ ଉପତ ॥ ଏବେ ବନ୍ଧୁ ଘର ମୁଣ୍ଡେ ଖୋଜିଣ
ଯେ ଯିବ । ସାତପୁଷ୍ପକୁ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର କରାଇବ । ଏତେଭଳି
ବନ୍ଧୁ ଘର ଖୋଜିଣ ଯେ ଗଲ । ସାତ ସେ ପୁଷ୍ପକୁ ତାର ବସ୍ତ୍ର
କରାଇଲ ॥ ଦୁହିତା ଗୋଟିକୁ ବସ୍ତ୍ର କରିଦେଲ ପୁଣି । ସାତ
ପୁଷ୍ପକର ବୋହୂ ଆଣିଲକ ଜାଣ ॥ ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି କହନ୍ତି ଯେ
ଭଗବାନ । ମଙ୍ଗଳାକୁ ସେହି ସେ ପାଇଲ ପୁଷ୍ପ ଦାନ ॥

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଉବାଚ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଆହେ ପାର୍ଥ । ଠିକ୍ ଠିକ୍ କରି
ତୋତେ କହିଦେବା ତଥ୍ୟ ॥ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କେତେ ଦିନ ବହି
ଗଲ । ପ୍ରଭାତରୁ ଚାହୁଁଲୁଣୀ ନବରକୁ ଗଲ ॥ କେଉଁ ଯୋଗରୁ ଘରୁ
ମୁଁ ବାହାର ହୋଇଲି । ଆଶୁକୁଡ଼ା ରଜାମୁଖ ଆଜି ମୁଁ ଦେଖିଲି ॥
ଅଳ୍ପପାଣି ଆଜି ମୋତେ ମିଳିବକି ନାହିଁ । ଏତେ ବୋଲି
ରଣାବଂସ ପୁରେ ମିଳେ ଯାଇ ॥ ତାହା ଶୁଣି ମହାଗଜା ସ୍ତବଧ
ହୋଇଲେ । ଶୁକରମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଗୁପ୍ତରେ କହିଲେ ॥ ଆଜିତୁମ୍ଭେ
ଚାହୁଁଲୁଣୀ ଘରଠାକୁଯାଅ । ରାସଯେବେବସ ତହିଁ ଜଗିବସି ଥାଅ ॥
ଭୂଞ୍ଜିବ କି ନ ଭୂଞ୍ଜିବ ଦେଖୁଥିବ ଜାଣି । ମୋହର ଆଗରେ
ବହିବଟି ଆମି ପୁଣି ॥ ଏହାଶୁଣି ଶୁକରେ ଯେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ ।
ଚାହୁଁଲୁଣୀ ଘରଠାରେ ଜଗିଣ ବସିଲେ ॥ ଏମନ୍ତ ସମୟେ ଶ୍ରୀପୁା
ଚାହୁଁଲୁଣୀଗଲ । ଅଳ୍ପପାଣି କିଛିକେଉଁଠାରେ ନପାଇଲ ॥ ରଜନ-
ଶାଳାରେ ହାଣ୍ଡି ଘାଙ୍ଗି ଲକଯନ୍ତୁ । ଉପବାସେ ସମସ୍ତେ ଯେ
ରହିଲେକି ତହୁଁ ॥ ଏହା ଦେଖି ରଜଦୂତେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ ।
ପାପେ ପଡ଼ି କରଯୋଡ଼ି ଗୁମ୍ଫାରେ କହିଲେ ॥ ରାଜଶାଳାରେ
ହାଣ୍ଡି ଘାଙ୍ଗି ଲକଯନ୍ତୁ । ଉପବାସେ ସମସ୍ତେ ଯେ ରହିଲେକି
ତହୁଁ ॥ ଚାହୁଁଲୁଣୀ ଆପଣାକୁ ବହୁନିନ୍ଦା କରି । ତାରପୁଅ
ବୋହୁକୁକହିଲ ଏହିପରି । ଆଶୁକୁଡ଼ା ରଜାମୁଖ ଯହୁଁ ମୁଁ ଦେଖିଲି
ତେଣୁକରି ଉପବାସେ ଆଜି ମୁଁ ରହିଲି ॥ ଏହା ବୋଲି ଆପଣାକୁ
ନିନ୍ଦା କଲ ସେହି । ଶୁଣିଥିବା କଥାସବୁ କହିଲୁ ବୁଝାଇ ॥ ତାହାଶୁଣି

ମହାରାଜା କର୍ମ ଶ ଉଠି ଲ । ତାହାର ଯେ ଗର୍ବ ମୁହିଁ ଭାଙ୍ଗି ଦି
 ବୋଇଲେ ॥ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଦେନ ଏହିକ୍ଷଣି ଚଳିଯାଅ । ତାହାର
 ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହାଣି ଯେ ପକାଅ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଦୁଇମାନେ ବେଗେ
 ଚଳିଗଲେ । ତାହାର ସାତପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହାଣି ପକାଇଲେ ॥ ସେ ଦିନରେ
 ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜାବଧି ଜଣି । ଖଇମୁଆଁ ଆଣିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁପୁଣି ॥
 ଲୋକେ ଯେ ବୋଇଲେ ରଜା ମାଇଲେ ତୋ ବଣ । ଖଇ ମୁଆଁ
 ନେଇଣ ତୁ କରବୁଟି କିସ ॥ ସାତପୁଅଯାକ ତୋର ହାଣିପକାଇଲେ
 ତୋର ପୁତ୍ର ମୁଣ୍ଡମାନ ଶୁଳେ ବସାଇଲେ ॥ ତାହାଶୁଣି ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ
 କାନ୍ଦଗୋଲ କଲ । ରଜାର ନବରୁ କ ଦି କାନ୍ଦ ଆସୁଥିଲ ॥ ତାହା
 ଜାଣି ମଙ୍ଗଳା ଯେ ବଜେକରଗଲେ । ଆସୁଥିଲ ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ ବାଟରେ
 ଭେଟିଲେ ॥ ମଙ୍ଗଳା ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭ କାନ୍ଦୁ କାହିଁଯାଇ । ତେହର
 ମନବାଞ୍ଛା ଯେ ପୂରାଇବ ମୁହିଁ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ କାନ୍ଦୁଅଛି
 ଲେଟି । ତୁମ୍ଭର ସଞ୍ଚଳମୋର ସାତପୁତ୍ରଗେଟି ॥ ଅଦାସରେ ରଜା
 ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ମାଇଲ । ଶୁଳିଆପଦାକୁଆଣି ଶୁଳିଦିଆଇଲ ॥ ମାୟେ
 ବୋଲୁଛନ୍ତି ତୁଲେ ବେଗ ଘୋର ଯାଯା । ମୁହିଁ ରକ୍ଷାକଲେ ପୁଣି କି
 କରିବ ରଜା ॥ ମୋର ସେବା ପୂଜା ତୁହି କରୁଥିବୁ ପୁଣି । ତେର
 ପୁତ୍ରମାନେ ଯେ ଆସିବେ ଏହିକ୍ଷଣି ॥ ତାହାଶୁଣି ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ ବେଗେ
 ଚଳିଗଲା । ଖଇ ମୁଆଁ ନବାଦ ଯେ ବଜାରୁ କଣିଲା ॥ ଗୋବରେ
 ଲିପିଣ ଏକ ବେଢ଼ା ବନାଇଲା । ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର ଗ୍ରାଣି ତହିଁରେ
 ସିଞ୍ଚିଲା ॥ ହଳଦୀ ଗଛାରେ ଏକ ମୁଣି ଯେ ବନାଇ । ଜୟ ସବ
 ମଙ୍ଗଳା ଗୋ ବୋଲିଣ ବୋଲଇ । ପୁଲ ଯେ ଚନ୍ଦନ ଦେଇ ପୂଜା
 ବଧି କଲ । ଧୂପ ଯେ ନଇବେଦ୍ୟ ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପ ଦେଲା ॥ ଦୁଇ ଚଣ୍ଡାଳ
 ପକାଇ ହୁଳହୁଳି ଦେଲା । ଧୂପ ଘାସ ଦେଇ ତହିଁ ଖେଳ ବଜାଇଲା ।
 ସାତବୋହୁ ଦେନି ସେବା କରୁଅଛି ଯହିଁ । ଦେଖିଣ ମଙ୍ଗଳା ଯେ
 ଆନନ୍ଦହେଲେ ତହିଁ ॥ ଉକ୍ତ ଯେ ଚାଲଣ ମାୟେ ବଜେକରଗଲେ
 ତାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେଲେ ॥ ସେହିବର୍ଣ୍ଣ ସେହିବିହ୍ନ

କଥା ରୂପବନ୍ତ । କେହି ନଜାଣନ୍ତି ପ୍ରାଣେ ହୋଇଥିଲେ ହୁଏତ ॥ କାଠ
ପତ୍ର ମାଛ ଶାଗ ଘେନି ଥିଲେ । ଆପଣାର ଘରେ ଆସି ପ୍ରାଣେ
ହୋଇଲେ । ତାହା ଦେଖି ଶୁଣାକୁଣୀ ହରଷ ହୋଇଲ । ଜନ୍ମଥର
ଚକ୍ରବାନ କଥାବା ପାଇଲ । ପୁଲପ୍ରସାଦ ମା'ଙ୍କ ଶିରରେ ଘେନିଲେ
ଜୟ ମ ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ଦଣ୍ଡବଦଳେ ॥ ଉତ୍ତମପଦାର୍ଥମାନ ଶୋଭ
ଦେଇଥିଲେ । ସାତପୁଅଯାକ ତାହା ଆନନ୍ଦେ ଭୁଞ୍ଜିଲେ ॥ ତାହା
ଦେଖି ଶୁଣାକୁଣୀ ହୋଇଲ ଆନନ୍ଦ । ତାର ପୁତ୍ରଗଣ ଯେ ଖାଇଲେ
ମାଂସ ମଦ ॥ ଦେଖିଥିବା ଲୋକ ଯାନେ ତାଟକା ହୋଇଲାଲୋଡ଼ାଣୀ
ଥିଲେ ଯମଦୁତେ କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିଲେ ॥ ତାହା ଦେଖି ରଜା ଆଗେ
କହିଲେନ ଦୁତେ । ହାଣିଥିବା ଲୋକମାନେ ବଞ୍ଚିଲେ କେମନ୍ତେ ॥
ତାହାଶୁଣି ମହାରଜା ହୋଇଣପ୍ରବ୍ୟ । ପୁଣି ଆଜ୍ଞା ଦେଲ ହୋଧେ
ହୋଇ ଗଦଗଦ ॥ ଆସନ୍ତା ମଙ୍ଗଳବାରେ ତାହାକୁମାରିବ । ଆରେ
ଦୁତେ ଏମନ୍ତ ଯେ ଉପାୟ କରିବ ॥ ଗଜର ଦଳରେ ଯେ ପ୍ରହାର
କରାଇବ । ସବୁହିଁ କାଟିବ ମାଂସ ଅସ୍ତ୍ରହିଁ ରଖିବ ॥ ଶୂନ ଯେ
ଶୂନ୍ୟ ତାକୁ ଖାଇବେଟି ଝୁଣି । ଥୋକାଏ ବଡ଼ଣୀ ଥୋପ କରିବଟି
ପୁଣି । ଆଜ୍ଞାପାଇ ରଜଦୁତେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ । ଯେ ଯାହୁର
ଘର ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥

ଶ୍ରୀ ଉଗବାନ ଉବାଚ

ଏଥୁଅନ୍ତେ ଯାହାହେଲା ଶୁଣ ହେ ଅର୍ଜୁନ । ଆଠଦିନ ପଡ଼ିଲା
ମଙ୍ଗଳବାର ପୁଣି ॥ ଏଣେ ଶୁଣାକୁଣୀ ପକା ହୁଏ ଆଣିଗଲା ॥ ହାଟ
ବଜାର ବୁଲଣ ପଦାର୍ଥ କଣିଲା ॥ ଦୁଇମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ଜଗି ବସି
ଥିଲେ । ଗଜର ଦଳରେତାକୁ ପ୍ରହାର ଯେ କଲେ ॥ ଥୋକାଏମାଂସ
ବାଟି ବଡ଼ଣୀ ଥୋପ କଲେ । ଥୋକାଏ ଶୂନ ଶୂନ୍ୟ ମୁଖରେ
ମେଲିଲେ ॥ ଲୋକେ ଯେ ବୋଇଲେ ତୋର ପୁତ୍ର ନାଶ ଗଲେ ।
କସ କସ ଲୋଡ଼ା ଭୁଡ଼ି କଛୁଡ଼ି ବୋଇଲେ ॥ ତାହାଶୁଣି ଶୁଣାକୁଣୀ
କାନ୍ଦି ଆସୁଥିଲା । ଯାଉ ଯାଉ ମାୟେ ତାକୁ ବାଟରେ ଭେଟିଲା ।

ମଙ୍ଗଳା ବୋଲନ୍ତି ତୁଲେ କାନ୍ଥ କାନ୍ଥ ପାଇଁ । ତୋହର ପୁଷ୍ପମାନଙ୍କୁ
ଦେବଙ୍କ ଗାଆଁ ॥ ମୋର ସେବା ଅର୍ଥେ ତୁହି ବେଗ କରି ଯାଅ ।
ତୁମ୍ଭେବୋହୁ ଦେବମେର ସେବା କରୁଥାଅ ॥ ଏତେ ବୋଲି ମଙ୍ଗଳା ।
ଯେ ବଜେ କରି ଗଲେ । ଅସ୍ତ୍ର ମାଂସ ଏକଠାବ କରିଣ ରଖିଲେ ॥
ଫଳ ପାଣି ସିଞ୍ଚଣ ଯେ ପ୍ରାଣ ଦାନ ଦେଲେ । ଘରକୁ ଯେ ଯାଅବାକୁ
ବୋଲଣ ବୋଇଲେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ପୋଏ ଗଲେ ବେଗ ବେଗ
ହୋଇ । ମରିଥିଲେ ବୋଲଣ ଯେ ନ ଜାଣିଲେ କେହି ॥ ତେଣେ
ଗୁଣ୍ଡାଳୁଣୀ ପୂଜା ବଧୂଁ ଯାଉନ । ପୁଲ ପ୍ରସାଦ ମା'ଙ୍କର ଶିରରେ
ଦେଇଲ । ଜୟ ମା ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ବୋଲିବାର ବେଳେ । ତାର
ପୁଷ୍ପମାନେ ଯେ ଆସିଲେତତ୍କାଳେ ॥ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ନବାତ ଶାକରପୁଣି
ରେ । ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ତାର ପୁଅମାନେ ଖାଇ । ତାହା ଦେଖି
ଦୁଇମାନେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ । ରଜାର ଅଗ୍ରତେ ଯାଇଁ ବେଗେ
ଜଣାଇଲେ ॥ ହଣା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ବଞ୍ଚିଲେକ ପୁଣି ॥ ଏହିକ୍ଷଣି
ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଅଇଲୁ ଦେଖିଣ ॥ ଆରେ ଦୁଇେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏମନ୍ତ
କରିବ । ଆସନ୍ତାମଙ୍ଗଳବାରେ ତାହାଙ୍କୁ ହାଣିବ ॥ କିଙ୍କିରେ ବୁଟିଣ
ମାଂସ ଶିଳରେ ବାଟିବ । ଏପରି କରି ତାହାଙ୍କୁ କୂପରେ ପୋତିବ ॥
ତାହା ଶୁଣି ଦୁଇମାନେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ । ଯେ ଯାହାର ଘରେ
ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥ ଏ ଅନନ୍ତରେ କିଛି ଦିନ ଗଲା ବହି ।
ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜା ଦିନ ହୋଇଲକ ତହିଁ ॥ ଏଣେ ରଜଦୁଇେ ଠାବେ
ଠାବେ ରହିଥିଲେ । ତାର ସାତପୁଅଙ୍କୁ ଯେ ଖଡ଼ଗେ ହାଣିଲେ ॥
କିଙ୍କିରେ ବୁଟିଲେ ମାଂସ ଶିଳରେ ବାଟିଲେ । ସାତଟି ଗାଈ
ଖୋଲଣ ତାହାଙ୍କୁ ପୋତିଲେ ॥ ତହିଁ ଆସି ରଜଦୁଇେ ଛୁମୁରେ
କହିଲେ । ସାତକୂପେ ସାତ ପୁଅ ପୋତିଲୁ ବୋଇଲେ । ତାହା
ଶୁଣି ମହାରାଜ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ॥ କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେସେହୁ ବଞ୍ଚିବେ
ବୋଇଲେ ॥ ପୋଏ ମଲେ ବୋଲି ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ ନ ଜାଣଇ । ଖଇ
ମୁଆଁ ନବାତ ସେ ବଜାରେ କଣଇ ॥ ଏମନ୍ତ ବେଳରେ ଲୋକେ

କହିଲେକ ଥୋକେ । ତୋର ସାତପୁଅ ରାଜା ପୋତଲେକ କୁପେ ॥
 ତାହା ଶୁଣି ଶୁଣାକୃଣୀ କାନ୍ଦ ଅସୁଧୁଲ । ଆସୁଥିଲେ ମାୟେ ତାକୁ
 ବାଟରେ ଭେଟିଲ ॥ ମାୟେ ବୋଲୁଛନ୍ତି ତୁଲେ କାନ୍ଦୁ କାହିଁ ପାଇଁ ।
 ଯା ଯା ତୋର ମନବାଞ୍ଛି ପୁରଇବ ମୁହିଁ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଶୁଣାକୃଣୀ
 ବେଗେ ଚଳିଗଲ । ଝିଅ ବୋହୂ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ସେବାରେ ବସିଲ ॥
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ଯେ ମଙ୍ଗଳା ଚଳିଗଲେ । ତାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯେ
 କୁପରୁ ଡାକିଲେ ॥ କାହିଁପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଶିଛ କୁପରେ । ତୁମ୍ଭ
 ମାତା ପୁଅ ବୋଲି କାନ୍ଦୁଅଛୁ ଘର ॥ ଡାକ ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଅଇଲେ
 ଯେହାମନ୍ତ । କେନ୍ଦ୍ର ନ ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରାଣେ ହୋଇଥିଲେହତ ॥ ମଞ୍ଜୁଶାଗ
 ସାତପୁଅ ଘେନି ଚଳିଲେ । ଆପଣାର ଘରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇଲେ ॥ ତାହାଦେଖି ଶୁଣାକୃଣୀ ଆନନ୍ଦହୋଇଲ । ଦେଗବେଗ
 କରି ପୂଜା ବଧୁ ହିଁ ସାରିଲ ॥ ତାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଯେ ପ୍ରସାଦ ହିଁ
 ଦେଲେ । ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ସର୍ବ ଭୁଞ୍ଜିଣ ବସିଲେ ॥ ଦେଖୁଥିବା
 ଦୁଇମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ । କୁପରେ ପୋତିଲ ଲୋକେ କେମନ୍ତ
 ବଞ୍ଚିଲେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ମହାରାଜା ବହୁ କୋପ କଲ । ଆସନ୍ତା
 ମଙ୍ଗଳାବାରେ ହାଣିବ ବୋଇଲ ॥ ତୁଳାର ପ୍ରାୟୁକ ତାଙ୍କ ମାଂସହିଁ
 କାଟିବ । ତୁଳାପରି କରି ମାଂସ ଧୂଳରେ ଫିଙ୍ଗିବ ॥ ଆଜ୍ଞା ପାଇ
 ଦୁଇମାନେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେ । ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହେ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇଲେ ॥ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ସପ୍ତାହେକ ଗତ ହେଲ । ମଂଗଳାଙ୍କ
 ପୂଜା ଦିନେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ॥ ସେ ଦିନରେ ଶୁଣାକୃଣୀ ପ୍ରସାଦ
 ଉଠିଲ । ଏକବର୍ଣ୍ଣୀ ଗାଈର ଯେ ଗୋବର ଆଣିଲ । ଶଉଚ କରିଣ
 ଘର ବାହାର ଲାଗିଲ । ଖଇ ମୁଆଁ ଆଣିବାକୁ ବଜାରକୁ ଗଲ
 ଏଣେ ରାଜଦୁତେ ତାର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହାଣିଲେ । ତୁଳାପ୍ରାୟେ କରି ମାଂସ
 ଧୂଳରେ ଫିଙ୍ଗିଲେ ॥ ପୁତ୍ର ମଞ୍ଜୁ ବୋଲି ଶୁଣାକୃଣୀ ନ ଜାଣଇ ।
 ପୂଜାର ଦରବମାନ ବଜାରୁ କଣଇ ॥ ଲୋକେ ଯେ ବୋଲନ୍ତି ତୁଲେ

ଶୁଣ ଗୁଣ୍ଡାଳୁଣୀ । ତୋହରପୁଷକୁ ରଜା ପକାଇଲେ ହାଣି ॥ ତାହା
 ଶୁଣି ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ କାନ୍ଦ ଆସୁଥିଲା । ଆସୁଥିଲେମା'ସ୍ତେ ତାଙ୍କୁବାଟରେ
 ଭେଟିଲା । ମଙ୍ଗଳା ବୋଲନ୍ତି ତୁଲେ କାନ୍ଦୁ କାହିଁପାଇଁ । ମୋହର
 ସେବାରେ ତୁହି ବସିଥାଅ ଯାଇ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ ବେଗେ
 ଚଳିଗଲା । ହିଅବୋହୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ସେବାରେ ବସିଲା ॥ ଧୂଘୋପ
 ନଇବେଦ୍ୟ ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପ ଦେଇ । ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥଦେଇ ବନସ୍ତେକହଇ ॥
 ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ ଘାନ ଜାତି ଜାତି ମୋର କେଲା । କିନ୍ତୁ ଭକତମୋର
 ଘେନି ମା ମଙ୍ଗଳା ॥ ଭକ୍ତପଣ ଦେଖିଣମଙ୍ଗଳା ବଜେକଲେ । ତାର
 ପୁଷମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେଲେ ॥ ସେହି ରୂପେ ସେହି ଚିହ୍ନସେହି
 ରୂପରେଖ । କେହି ନଜାଣନ୍ତି ପ୍ରାଣେ ହୋଇଥିଲେହୁତ ॥ ମ ଛଣାଗ
 କାଠପଟ ଘେନିଣ ଅଇଲେ । ଆପଣାର ଘରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇଲେ ॥ ତାହାଦେଖି ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲା । ଫୁଲସେ
 ପ୍ରସାଦ ତାର ପୁଷମୁଖେ ଦେଲା ॥ ମା'ସ ମଦ ଭୁଞ୍ଜିଣ ସେ ଆନନ୍ଦ
 ହୋଇଲେ । ଦେଖିଯ ଇ ରଜାଦୁଇ ରଜାଙ୍କୁକହିଲେ ॥ ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ
 ଶୁଣ ବସି ଅଇଲେ ବୋଇଲେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ମହାରଜ ପ୍ରବଧ
 ହୋଇଲେ ॥ କୌଣସିପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କୁ ମାରି ନ ପାରିଲି । ବୁଦ୍ଧି ନ
 ଦଶଇ ଅନର୍ଥେ ଚିନ୍ତାକଲି ॥ ଆରେ ଦୂତମାନେ ତୁମ୍ଭେ ଏମନ୍ତ ଯେ
 କର । ଯତନ କରିଣ ଯେ ନିର୍ମାଣଜଉଦର ॥ ଆସନ୍ତା ମଙ୍ଗଳବାରେ
 ତାହାଙ୍କୁ ହାଣିବ । ଯତନ କରିଣ ଜଉଦରରେ ଭରିବ ॥ ଜଉଦରର
 କଳିଣୀ ବନ୍ଦ ଯେ କରିବ । ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିଣ ତହିଁ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବ ॥
 ଆଜ୍ଞାପାଇଁ ଦୂତମାନେ ବେଗେ ଚଳିଗଲେହୁଁ । ଯତନ କରିଣ ଜଉଦର
 ବନାଇଲେ ॥ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କିଛି ଦିନ ଗଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ
 ପୂଜା ଦିନ ହୋଇଲାକ ତହିଁ । ସେ ଦିନରେ ଚାଣ୍ଡାଳୁଣୀ ପ୍ରସାଦ
 ଉଠିଲା । ପୁଷ ପରକାରେ ଘର ବାହାର ଲାଗିଲା ॥ ସ୍ନାନ କରଣ
 ବେଗ ବେଗ ହୋଇଗଲା । ଖଇମୁଆଁ ନବାଦ ସେ ବଜାରୁ କଣିଲା ।

ତହୁଁ ବେଗ ବେଗ ରଜା ନବରକୁ ଗଲ । ଖଇମୁଆଁ ଦିଅ ବୋଲି
 ଯାଇଣ କହିଲ ॥ ଏଣେ ଦୁଇମାନେ ତାର ସାତପୁଅ ହାଣି । ଜଉ
 ଘରେ ଭରି ଅଗିଁଲଗାଇଲେ ପୁଣି ॥ ପୁଣେମଲେ ବୋଲି ଚୁଣାକୁଣୀ
 ନ ଜାଣଇ । ପୂଜା ବଧୂମାନ ସେ ଯେ ଖୋଜଣ ଆଣଇ ॥ ଲୋକେ
 ଯେ ବୋଇଲେ ତୁ ଲୋ ଶୁଣ ଚୁଣାକୁଣୀ । ତୋର ପୁଅମାନ ରଜା
 ମାଇଲେକ ପୁଣି ॥ ଜଉଘରେ ପୁରାଇଣ ଅଗିଁ ଲଗାଇଲେ । କିସ
 କିସ ଲୋଡୁ ତୁହି କହୁଅଛୁ ଭଲେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଚୁଣାକୁଣୀ ବକଳ
 ହୋଇଲ । ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ର ମୋର ଭେଳା ଯେ ବୁଝିଲ ॥ ଆରେ
 ଆରେ ପୁଅ ମୋର କେଣେ ଗୁଡ଼ିଗଲ । ଅପୁଷ୍ଟିକ ଦଶ ବାବୁ
 ମୋତେ ଯେ ବହିଲ । ଚୁଣାକୁଣୀ ଏହିପରି କାନ୍ଦି ଆସୁଥିଲା ।
 ଆସୁଥିଲେ ମାୟେ ତାଙ୍କୁ ବାଟରେ ଭେଟିଲା । ମଙ୍ଗଳା ବୋଲନ୍ତି
 ତୁଲେ କାନ୍ଦୁ କାହିଁପାଇଁ । ଯା ଯା ତୋର ପୁଅକୁ ମୁଁ ଦେବଇଁ
 ଜାଆଇଁ ॥ ତାହା ଶୁଣି ଚୁଣାକୁଣୀ ବେଗେଚଳିଗଲା । ଆପଣାରଘରେ
 ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ପୁଅ ପରକାରେ ପୂଜାବଧୂ ଯେ ଭିଆଇ
 ଗଜା ଜଳ ସିଞ୍ଚ କରି ବସିଥିଲା ତହିଁ ॥ ଧୂପ ଘାପ ନଇବେଦ୍ୟ ଗରି
 ପୁଷ୍ପଦେଲା । ଅମୃତ ପଦାର୍ଥମାନସବୁ ସମର୍ପିଲା ॥ ଛେଳି ଯେ କୁକୁଡ଼ା
 ତହିଁ ବଳିଦାନଦେଇ । ଶଙ୍ଖଦୁଲଦୁଲ ଦେଇବନୟେ କହଇ ॥ ଏମନ୍ତ
 ସମୟ ତାରସାତପୁଅଗୋଟି । ଅପୁଷ୍ଟିଅଧିକେତାଙ୍କରୁମରେଖଦଣି ॥
 କେତେବଡ଼ ଅଗିଁରେନୋହିଲେପ୍ରାଣେ ନାଶ । ଦେଖିଣମଙ୍ଗଳା ଯେ
 ହୋଇଲେ ହସହସ ॥ କହୁଡ଼ିପଗୟେ ଅଗିଁଜଳୁଅଛି ଯହୁଁ । ଲୋକ
 ଲୋଚନକୁ ଭୟ ଦିଶୁଅଛି ତହୁଁ ॥ ଜଉଘର ପାଶେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳା
 ଡାକିଲେ । ଘରକୁ ଯେ ଯାଆବାବୁବୋଲଣ ବୋଇଲେ ॥ ଶୁଣିପାଏ
 ଆସନ୍ତି ଯେ ଖରତର ହୋଇ । ଜଉଘର ଅଗିଁ ତାଙ୍କ ଶୀତଳ
 ଲୁଇଗ ॥ ମାଛ ଶାଗ କାଠପତ୍ର ଦେନଣ ଅଇଲେ । ଆପଣାରଘରେ
 ଯାଇପ୍ରବେଶହୋଇଲେ ॥ ତାହାଦେଖିଚୁଣାକୁଣୀ ଆନନ୍ଦହୋଇଲା ।

ବେଗବେଗ କରି ପୂଜା ବଧୂ ପାରିଲୁ ॥ ପୂଜା ପାରି ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ
ଦଣ୍ଡବଦ କଲୁ । ପୂର୍ବପରପାଦ ତାରପୁତ୍ର ମୁଣ୍ଡେଦଳୁ ନଇମୁଆଁ
ନବାଦ ଶାକର ଚନ୍ଦ୍ରବଦ୍ଧ । ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ତାର ପୁତ୍ରମାନେ
ଖାଇ ॥ ଛେଳି ଯେ କୁକୁଡ଼ା ବଳିଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ମାଂସ ମଦ
ଖାଇଣ ସେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ॥ ତାହା ଦେଖି ରଜସୁଦେ ବେଗେ
ଚଳିଗଲେ । ରଜାର ଅଗ୍ରବଦ ଯାଇ ବରତା କହିଲେ ॥ ପାଦେପଡ଼ି
କରଯାଡ଼ି ଜଣାଇଲେ ଦୁଃଖ । ଜଉଦର ମଲ୍ଲ ଲୋକ ଅଇଲେ
ଭୁରିତେ ॥ ତାହା ଶୁଣି ମହାରାଜା ବସୁନ୍ଦ୍ର ହୋଇଲେ । ଆପଣା
ଆପଣା ମନେମନେ ଚିନ୍ତାକଲେ ॥ ବାଇକ ବାତୁକ ମୋର ବୁଦ୍ଧି
ହେଲା ଶୂନ୍ୟ । ପାପପୁଣ୍ୟ ବରୁର ନକଲ ମୋର ମନ ॥ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ
ଥିଲେ ମୁଁ କି ଏମନ୍ତ କରନ୍ତି । ଏହିରୂପେ ଧରି ମୁହିଁ କାଳକ ନ
ବଞ୍ଚି ॥ ପୁଣ୍ୟକଲ୍ଲ ଲୋକମାନେ ସ୍ବର୍ଗରେ ବସନ୍ତି । ପାପକଲ୍ଲ ଲୋକ
ମାନେ ନରକେ ମଡ଼ନ୍ତି ॥ ଏହା ଶ୍ରବ ମହାରାଜା ଆମ୍ଭେଣ ଉଠିଲୁ
ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଡାକ ବଚନ ବୋଇଲୁ ॥ ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ ଦରପିବା
ବେଗହୋଇ । ତାହାର ପଙ୍ଗରେ ମିଶ ହୋଇବଇଁ ମୁହିଁ ॥ କେବଣ
ଦେବତା ପୂଜା କରୁଅଛି ସେହି । ତାହା ପାଦେ ଆମ୍ଭେ ପୂଜା -
କରିବ ଯେ ଯାଇ । ଏତେବୋଲି ମହାରାଜା ବଜେ କରିଗଲେ ।
ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ ଦ୍ଵାରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ଦୋଇଲେ ॥ ତାହାଦେଖି
ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ ପାଦରେ ମଡ଼ିଲା ଉଠି କରପସ ଯୋଡ଼ି ଗ୍ରମୁରେ
କହିଲେ ॥ କି ନିମନ୍ତେ ମହାରାଜା ବଜସ୍ବେ ହୋଇଲୁ । ଆତମ୍ଭିତ
ହୋଇ ମତେ ତାଟକ ଲାଗିଲୁ ॥ ରଜବୋଲୁଛନ୍ତି ତୁ ଲୋ ଶୁଣ
ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ । ତୋହର ପଙ୍ଗରେ ମିଶ ହୋଇବଇଁ ପୁଣି ॥ ବହୁତ
ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତି ଦେଲି ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ଆସିଅଛି ଦୋଷାଦେଷ ଶମା
ମାଗିବାକୁ ॥ କେଉଁ ଦେବତାକୁ ପୂଜା କରୁଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ । ଆମ୍ଭ
ରଣୀ ପୂଜା ଯେ କରବେ ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍ଗେ ॥ ଶୁଣାକୃଷ୍ଣୀ ବୋଲୁ ଅଛି
ଆହେ ମହାରାଜା । ଛେଳି ଯେ କୁକୁଡ଼ା ଆମ୍ଭ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜା ॥

ସ୍ନାନଜାତି ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭେ ମଇଁଷ ହୋଇବ । ଛେଳି ଯେ କୁକୁଡ଼ା
ମଦମାଂସହିଁ ଖାଇବ । ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍ଗେ ମିଶ ହୋଇବଇଁ ମୁହିଁ
ନୋହିଲେ ମୋ ପ୍ରୟୋଜନ ଏତେ କିଛି ନାହିଁ ॥ ତାହା ଶୁଣି
ମହାରାଜା ସନମତ କଲ । ଚାଣୁକ୍ୟ ଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗତରେ ମଇଁଷ
ହୋଇଲ ।

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଉବାଚ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣହେ ଅର୍ଜୁନ । ଚାଣୁକ୍ୟ ଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ
ମିଶ ହେଲେକ ରଜନ ॥ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କିଛି ଦିନ ଗତ ହେଲା ॥
ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜାଦିନ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ॥ ସେ ଦିନରେ ଚାଣୁକ୍ୟ ଶ୍ରୀ
ପ୍ରସାଦୁ ଉଠିଲା । ଏକବର୍ଣ୍ଣ ଗାଈର ସେ ଗୋଦର ଆଖିଲା ॥ ଉତ୍ତମ
କରିଣ ଦରବାହାର ଲିପିଲା । ଖଇମୁଆଁ ଆଖିବାକୁ ବଜାରକୁ ଗଲା ॥
ସେ ଦିନରେ ମହାରାଜା ପ୍ରସାଦୁ ଉଠିଲେ । ଡେଇଁ ପିଟାଇଣ
ଡାକ ଯେ ଦିଆଇଲେ ॥ ଆଜି ନଗନାଶ୍ରମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ଯିବା
ଚାଣୁକ୍ୟ ଡାରେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳା ସେବିବା ॥ ଏହା ବୋଲି ଦୁଇ-
ମାନେ ଡାକିଯେ ଦିଅନ୍ତି । ନଜାଣିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ଯେ ବୁଝାଇକହନ୍ତି ।
ତାହାଶୁଣି ନଗନାଶ୍ର ଗଲେକ ସମସ୍ତ । ଚାଣୁକ୍ୟ ଡାରେ ଯାଇ
ହେଲେ ଉପସ୍ଥିତ ॥ ପାଦଗତ ହୋଇ ରାଣୀ ବିଜେ କରିଗଲେ ।
ଚାଣୁକ୍ୟ ଡାରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥ ସେହି ଚାଣୁକ୍ୟ
ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲା । ଆପଣା ଗୃହରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ॥
ବେଘାର ଉପରେ ଏକ ଘଟ ଯେ ବସାଇ । ଗଙ୍ଗାଜଳ ସିଞ୍ଚ ପାଣେ
ବସିଲାକ ଯାଇ ॥ ଧୂପ ଘାପ ନଇବେଦ୍ୟ ଗନ୍ଧଧୂପ ଦେଇ । ଜୟମା
ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ବିନୟେ କହଇ ॥ ରାଜ୍ୟ ନରନାଶ୍ର କରପକ୍ଷ ଯେ
ଯୋଡ଼ିଲେ । ଜୟମା ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ଉଠେ ଡାକ ଦେଲେ ॥
ଶଙ୍ଖ ହଳହଳ ଦ୍ୟନ୍ତି ଚାଣୁକ୍ୟ ଶ୍ରୀଗୃହ । ମୁଖରେ ଶବଦ ଯେ ଶୁଭଇ
ଗହଗହ ॥ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରେ ପୂଜାବଧୂହିଁ ସାରିଲେ । ଫୁଲ ପ୍ରସାଦ
ମା କର ଶିରରେ ଦେଇଲେ ॥ ରାଜରାଣୀ ନଗଲୋକେ ପୂଜା ଯେ
ସାରିଲେ । ଜୟମା ମଙ୍ଗଳା ବୋଲି ଦଣ୍ଡବତ କଲେ ॥ ଫୁଲ ପ୍ରସାଦ

ମା'ଙ୍କର ଶିରରେ ଦେଇଲେ । ମଙ୍ଗଳା ସୁମରି କେନ୍ଦୁ ଚାରିଦିନ
 ଖାଇଲ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ହେ ଅର୍ଜୁନ । ମଦ ମାଂସ
 ଭୁଞ୍ଜି ବାକୁ ବସିଲେ ରାଜନ ॥ ତାହା ଦେଖି ମଙ୍ଗଳା ଯେ ଆନନ୍ଦ
 ହୋଇଲେ । ରାଜାର ଭକତ ଦେଖି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ ॥ ମଦ ମାଂସ
 ଭୁଞ୍ଜି ରଜା ବସିଲେକ ଯହିଁ । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମଦ ଦୁର୍ଗ୍ୟ । ପାଲଟିଲ
 ତହିଁ ॥ ଅମୃତ ହୋଇଲ ମାଂସ ମଦ ହେଲ ଦୁର୍ଗ୍ୟ ଦେଖିଣ ସେ
 ମହାରାଜା ହୋଇଲେ ପ୍ରବଧ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳା ଗୋ ବୋଲିଣ
 ବୋଇଲେ । ମଙ୍ଗଳା ସୁମରି ସେହୁ ଭୁଞ୍ଜିଣ ବସିଲେ ॥ ଆତମନ
 ସାରି ରଜା ବଜେ କରିଗଲେ । ଆପଣ ନଗରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇଲେ ॥ ରାଜ୍ୟ ନରନାରାୟଣ ସମସ୍ତେ ଯେ ଗଲେ ।
 ଆପଣା ଆପଣା ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ
 ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ ଅର୍ଜୁନ । ସେହୁଦିନ ଗର୍ଭବାସ ହେଲେ ପ୍ରସିଦ୍ଧମାନ ॥
 ଦଶ ମାସ ଦଶଦିନ ହୋଇଲକ ପୁଣି । ପେଟତ ବଥାଇ କରୁଅଛୁ
 କଣି କଣି ॥ ଏହି ରୂପେ ପୁଣି ସେ ଦୁହିତା କଲେ ଜାତ । ମଙ୍ଗଳା
 ସୁମରି ମନ ହୁଅନ୍ତି ଉପତ ॥ ରଣୀ ମହାଦେବି ଯେ ଆନନ୍ଦ
 ହେବେ ତହିଁ । ରାଜ୍ୟ ନରନାରାୟଣ ଆନନ୍ଦ କ'ଣ କହୁ ॥

ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଭବାତ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ହେ ଅର୍ଜୁନ । ଏହି ରୂପେ
 ତାହାକୁ ଯେ ଦେଲେ ପୁଣି ଦାନ ॥ ଏହି ରୂପେ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୂଜା
 ଯେ କରିବ । ଦିନୁ ଦିନ ବଣ ତାର ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇବ । ଧନଜନ
 ପୁଣିବତ୍ ଆବର ଦୁର୍ଗତ । ମଙ୍ଗଳା ସେବାରେ ଆଉ ନଥାଇ
 ବସନ୍ତି ॥ ଅର୍ଜୁନକୁ ବୁଝାଇ କହନ୍ତି ପୀତବାସ । ଶ୍ରବଣେ ଭଣିଲେ
 ଏହା ବଳରାମ ଦାସ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ଚୈତ୍ର ମଙ୍ଗଳା ଓଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁଦ୍ରଣ-ରଚକାଳ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍-କାଫଲ ବଜାର କଟକ- ୨

ବିଜ୍ଞାପନ

ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ବ୍ୟବସାୟୀ ଭାଇମାନେ !

ବେପାର କରି ଲାଭ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ଧର୍ମକୁ ବଶ୍ୟସ
କରନ୍ତୁ । ଧର୍ମ ଗୁରୁଯୁଗେ ସତ୍ୟ । ସେହି ଧର୍ମ ନାମରେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ
ଷ୍ଟୋର ନାମକ ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟୋର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ କରି
ବଜାର ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ସୁବିଧା ଦରରେ ପାର୍ଶଲ ଯୋଗ ଉକ୍ତ ।
ଥରେ ଆମ୍ଭ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟତଃ ଖଣ୍ଡେ ଲେଖାଏଁ ପାର୍ଶଲ ମଗଲ
ପରାକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ବୁଝି ପାରିବେ । ଏତଦ୍
ବ୍ୟତୀତ ଖଡ଼ରସ ପଞ୍ଜିକା, ସାମନ୍ତ ପଞ୍ଜିକା, ସଂକ୍ଷେପ ପଞ୍ଜିକା,
ମିନି ପଞ୍ଜିକା ମଧ୍ୟ ଯଥା ସମୟରେ ଯୋଗାଉ । ଏଥିନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରୀମ
ସହ ଅର୍ଡର ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଚିଠିପତ୍ର ଦେଲେବେଳେ ଠିକଣା
ପରିଷ୍କାର ଭାବେ ଲେଖନ୍ତୁ । ଆପଣମାନେ ବନ୍ଧୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେବେଳେ
'ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର' ନାମ ଦେଖି ବନ୍ଧୁ କଣିଲେ ଠିକାମିରେ
ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।

ଆପଣମାନେ ଏହି ଦୋକାନକୁ ଆସିଲେ ବାଦାମବାଡ଼ରେ
ଓହ୍ଲାଇ ଟାଉନ ବସରେ ଆସି ଡଗରମଡ଼ା ହନୁମାନ ମନ୍ଦିର
ପାଖରେ ଓହ୍ଲାଇ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଅଳ୍ପବାଟ ଆସି ପରୁର ହଲଦିଆ
କୋଠା ପାଖରେ ପାନଦୋକାନଅଛି, ସେହିଠାରେ ଦର ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶକ— ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଷ୍ଟୋର

ପରିଚାଳକ— ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଧର ସାହୁ

ଅଲିଶାବଜାର, କଟକ-୨

ଫୋନ୍ ନମ୍ବର, -୭୦୩୨୯୭